ри Мъсечинка. Или е от турското Яврум — младо, ив-
рно, кочо се употрѣбява като прилаг. и като прилъв,
като да би искал да кажа: Ивра моя мѣсечинко.

Авталяк — лик (чта) седмица, недѣля, дим. прѣз недѣля-
та: работя с'авталяк, плащаму авталяк. Лучисе на
кнаго извади си авталяко. Погов. Щит.

Автономия (та) самоуправа, право на една област да
се управя по свои си закони, каквото вече и. румелия. Из-
лъ от автономията (и. румелия) се сѣ княжеството.

Ав (та

Ага, Авръ-руск. властно, ага, дамо, ага би, дамо би ага дой-
де, ~~ага~~, дамо дойде, ага би дал бог. 2) ирч. властолюбив, ~~ага~~ ага
скрамасъ силно ~~с'ага~~ силно ~~с'ага~~: ага са
пущали чорвин слог кога ~~а которги га на~~ ~~а кагаджа~~
~~ка~~ овнъ подплашат. вго овнъ да своартат, Недфарлей
си ми кагаджа: то кога дато повикам. ч. 322. ага сто-
дни брате ла. ч. 68. Ага си бѣше слонце не заходе. ага
иде ивем на дъгого поатя. ч. 256. на или дъм ага вта-
са всичко. ч. 103. Кармили нанки дъжлуци, ага си падни
мочлуца, тебе ще да си завие, ага ми росни росица
тебе ще да си нахрани, нахрана дато нати, ага ми
огрѣй слончице, тебе ще да си топлива, нѣ. пензд. 2)

Ага (та) 1) по-голѣм брат, бате, бачо и господине.
а) почетна титла на турски високъ чиновник, хасан ага, ос-
ман ага. 3) голѣмец, господар, затовѣдник: открал и е
руе войвода сам ага та Ордмия та, м. 174. 4) голѣмо-
га показва просто турчин: мина един ага, (турчин)
агитѣ на дъвам; да видим какво ще кажат агитѣ. в.
агагарите
Кога турчетата е бесимрем казвасе просто ага, го-
лѣмец, господар, а когато е жинрвен, казва се ера-
ди, в. агасѣ и агаидѣ. 2

Агагари (та) от ага мн. агагар, голѣмци, бачевци
подобно турците като господари: агагари гиди бегове!
В. 121.